

redactieadres: groenehel-et-kpnmail.nl

fotos: tenzij anders vermeld: Kees Geers / Katinka Mulder

POST

Red@ctueel

Soms moet je even stilstaan. Nee, juist niet tijdens een wedstrijd want de bedoeling is dat de route zo snel mogelijk wordt afgelegd. SIAir is al sneller dan de traditionele chip. O, wat was dat een vooruitgang ten opzichte van de kniptangetjes. Stilstaan is voor degene die het spelletje niet meer kunnen spelen zoals ze het zouden willen, omdat ze beter weten, geen probleem. Stilstaan wil nog niet zeggen dat je gaat nadenken waar je mee bezig bent. Laat staan een keuze maakt. Of geen keuze, wat ook een keuze is. Af en toe stel ik mezelf de vraag "Waar gaat het eigenlijk om", wat een gevaarlijke vraag is want wanneer je 'om' vervangt door 'over' krijgt het een geheel andere lading, afgezien van het feit dat ze toch wel raakvlakken hebben. Af en toe vind ik ergens, na wat afstoffen, nog wel een antwoord. Mijn antwoord welteverstaan. Zoveel mensen, zoveel meningen, zoveel antwoorden.

Het Argusbestuur verzocht om vers bloed. Of een mailtje de beste manier is om mensen te enthousiasmeren is dan zo'n vraag die ik aan mezelf stel. Het antwoord is steevast dat persoonlijk contact het cement is van een vereniging, een samenleving. Daarom beter 2 Argusdagen per jaar dan 1. Zou het ontbreken van een clubhuis voor ons een handicap zijn? Trailrunners moeten het over het algemeen ook zonder accommodatie doen. Ze vormen wel een community, lopen ook regelmatig samen. Oriëntatielopers zijn het rafelrandje van de loopsport. Rennen over paden blijkt best wel mensen te trekken. Een goed uitgangspunt. De NOLB is druk doende met veel nieuwe ontwikkelingen. CityO krijgt langzamerhand de overhand. Te opvallend aanwezig op de website naar mijn mening, zoals ook krampachtig wordt geprobeerd de sport in ons land internationale allure te geven. Even stilstaan zou ik willen voorstellen en ons richten tot onze doelgroep(en) zonder de kersen in de taart onzichtbaar te maken. Tot de zomervakantie veel wedstrijden in urban setting. We hopen dat de deelnemers in Argusshirts niet alleen, zonder stil te staan, alle posten weten te vinden maar ook hun toetsenbord.

in dit nummer

Even stilstaan

WisselTrophee en/of WisselPrijs

De winterpuzzels

Koeweg 21/1

Zijpendaal 28/1

Schothorst 4/2

1e NC Kale Duinen/Bosberg 11/2

2e NC de Paalberg 18/2

Monica & Mattie

Dansen op de vulkaan.

Bestuurstafel naar 'Marco's place'
volgende ArgusPOST rond 1 mei.

Jacob bedankt!

“We hadden hier nooit gestaan wanneer Jacob niet de drive en koppigheid van een missionaris had gehad om de O sport tot ons te brengen”. Het zijn wel niet de exacte woorden die MINOR voorzitter Birgitta Verbeek gebruikte om in een korte speech voorafgaande aan de eerste O Wedstrijd van dit jaar op de Koeweg even stil te staan bij het heengaan van Jacob, maar niets was dit keer meer dan waar. ‘Zijn laatste finish’ zoals zijn familie het op de overlijdenskaart verwoordde. Voor de jongere generaties in onze sport een nuttige aanvulling op hun historisch O-besef. Dat men maar eventjes beseftte dat ‘dit alles’ niet zo vanzelfsprekend was als het er uitzag, wat we gewend zijn. Wat toepasselijk dat dit allemaal in en rond de atletiekaccommodatie van Athlos plaats vond. Spero zeggen we hier nog wel eens wanneer er in ongebruik geraakte namen overvliegen, de finish al gepasseerd of met nog een paar posten te gaan nog voor de boeg. Vier momenten met Jacob komen altijd bovendrijven. De eerste keer dat wij in Harderwijk eens gingen kijken naar wat we vervolgens tot op heden doen. Jacob die bij een wedstrijd op het Beekhuizerzand de eerste post niet kon vinden, ondanks dat hij het object zelf op de kaart had ingetekend. (Een meer plastische omschrijving lees je elders in de beleving van Dirk Zwikker) De deelname aan de JK in Engeland, met Ton de Vaan, waarbij ik als jonge hond aan het

voeteneind mocht slapen. Het interview bij hem thuis m.b.t. de naamgeving van een wisselprijs voor de Interclub. Die andere naar hem vernoemde wisselprijs, **de trophée**, zal hijzelf niet meer kunnen uitreiken. Misschien tijd voor iets nieuws. Het Jacob ‘O’Haklander tijdperk zit erop. Zijn voetsporen mogen gevuld worden. De koning is dood, leve de koning.

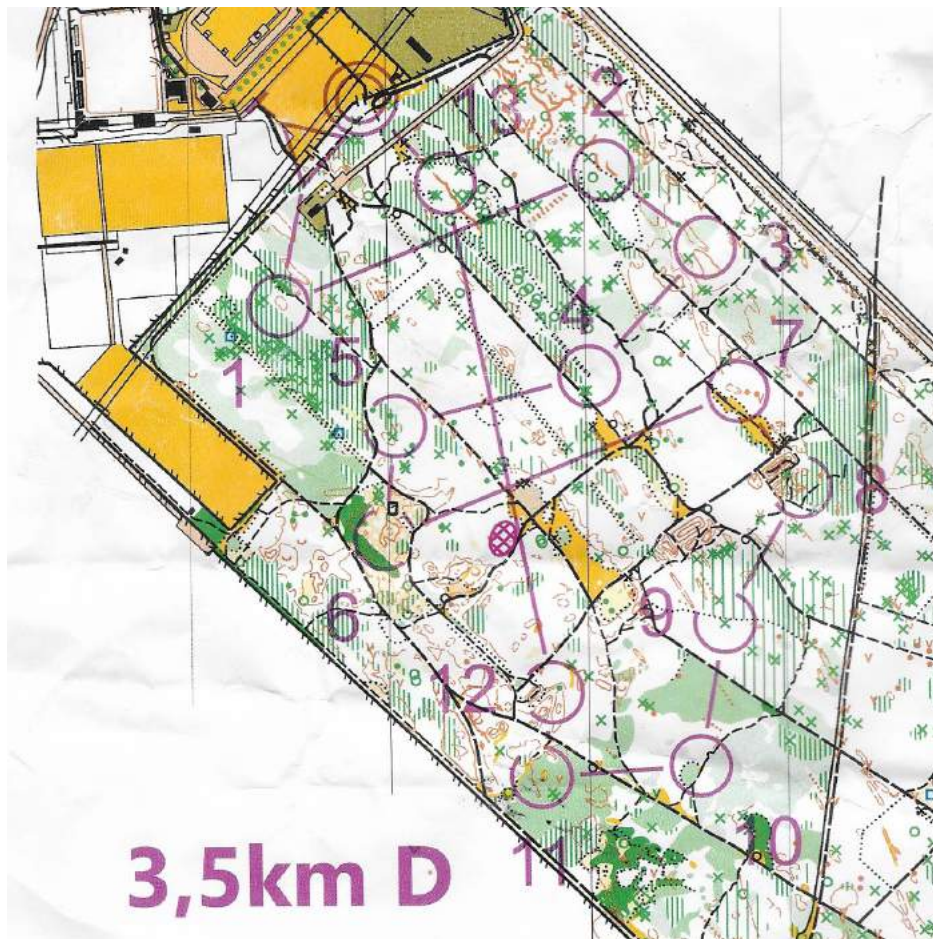

Jacob Haklander feliciteert Ger Heeskens die namens de KOVZ de door Frank Mensink geschonken wisselprijs met Jacob's naam in ontvangst neemt. Schoolr 2003.

Koeweg, 21 januari 2024 / MINOR

De honger naar het nieuwe seizoen uitte zich in een flink aantal deelnemers. Het toeval wilde dat de wedstrijd een extra lading kreeg door het overlijden van Jacob Haklander. In de gezellige kantine van Athlos was het aangenaam vertoeven, voor en na de wedstrijd. Veel deelnemers ook die (nog) geen lid

waren van een O club. Wellicht dat de Greenrace inmiddels zo zijn sporen aan het achterlaten is. Ongetwijfeld zullen de nieuwkomers nog te maken krijgen met wat minder comfortabele omstandigheden. We mogen hopen dat ze dan inmiddels verslaafd zijn geraakt aan het spelletje. Veel KOVZ lopers hadden de voorkeur gegeven aan de wedstrijd in de Hechtelse Duinen. Dichterbij en een 'mooiere' kaart. Maar je kunt ook zo je principes hebben en vinden dat je aan de (weinig) wedstrijden in Nederland moet meedoen om de sport hier ook 'steviger' te maken. Het persoonlijke belang ondergeschikt maken aan een groter geheel..... Je ziet (en hoort) het nog nauwelijks, of is 'steeds minder' positiever? Bindende factor op de Koeweg: oriënteren tussen de bramen en honden. Dat je bij oriënteren beter 'beschermende kleding' kunt dragen leer je ook door schade en schande. Jezelf in een pakwerkers outfit hullen is niet nodig maar om te denken dat je in een hockeypakje ongestraft het bos weer kan verlaten is echt een beginnersfout. Gerenommeerd voorvechtster voor de korte broek, Eva van Boven, werd gespot in runningpants terwijl ze trachtte een enthousiast bolletje wol te ontwijken. Het bloed rond haar alles onthullende enkels onderschrijft mijn statement over beschermende kleding. Bolletje Wol had er niets mee te maken. Bolletjes wol zijn wel gek op losse veters. Losse veters? Sinds de uitvinding van de sporttape niet meer nodig. Zelf liep ik, warm en comfortabel opgesloten in een donsjas, afgetopt met een dikke muts een rondje met een camera om mijn nek want er valt voor mij zo meer te halen in de uitslag dan alleen eer. Het is al eens vaker verkondigd maar fotograferen en gelijktijdig oriënteren vind ik geen geslaagde combi. Bij een fotogenieke plek sta je lang, en soms op niets af, te wachten op lopers. Bovendien ontbreekt veelal een fotogenieke, dynamische, uitstraling. Met SIAir mag je al meer actie verwachten. Maar dan moet je niet stil blijven staan bij een post om te bedenken wat je nu gaat doen, of wandelen omdat je conditie niet toereikend is.

Wat het allemaal opleverde is te zien op: <http://foto.witschaap.nl/koeweg2024>

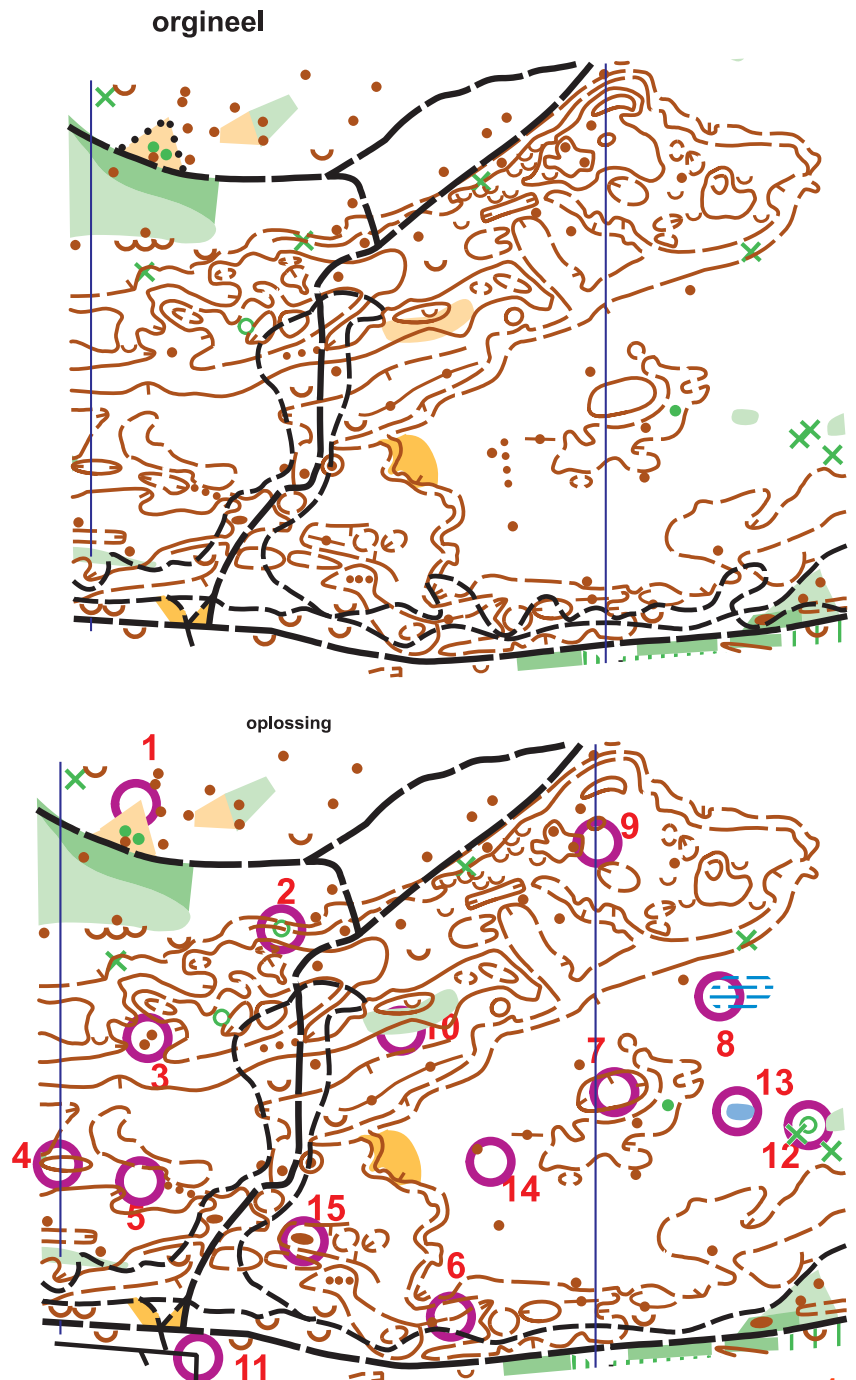
**Oplossingen Winterpuzzels
ArgusPOST 5/2023**

Ginkel Zuid:

**Aantal kleine verlagingen ?
15 Verschillen:**

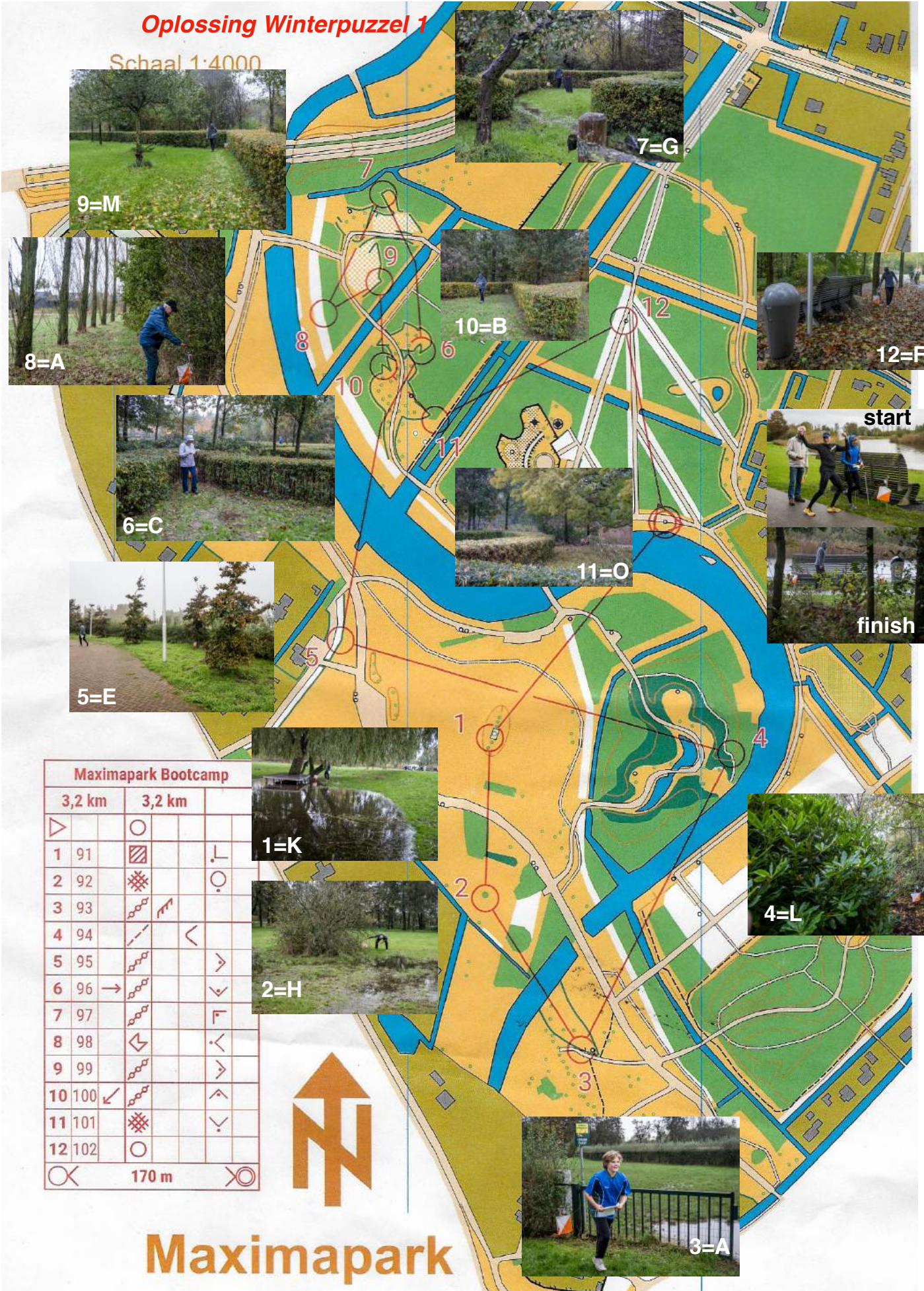
1. Cultuurgrens weg
2. Boomstronk is boom
3. Bruin puntje erbij (heuveltje)
4. Verlaging is heuvel
5. Verlaging weg
6. Bochtig pad weg
7. Heuvel is verlaging
8. Moeras erbij
9. Hoogtelijn weg
10. Geel is lichtgroen
11. Passeerbaar hek erbij
12. Boomstronk is boom
13. Groen is water
14. Kleine greppel weg
15. Kleine aarden wal is langwerpige heuvel.

De vraag om het aantal kleine verlagingen te tellen was in de vorige ArgusPOST buiten beeld verdwenen zodat de liefhebbers nu nog even aan de bak kunnen.

Oplossing Winterpuzzel 1

Schaal 1:4000

Maximapark Bootcamp			
3,2 km	3,2 km		
▷	○		
1 91	▨		└
2 92	⊗		○
3 93	⋈	↗	
4 94	↘		<
5 95	⋈		>
6 96	→ ⋈		∨
7 97	⋈		└
8 98	↙		<
9 99	⋈		>
10 100	↙ ⋈		∧
11 101	⊗		∨
12 102	○		
○	170 m	○	

Maximapark

Fotoquiz

Ongetwijfeld hebben een aantal mensen behoorlijk zitten puzzelen op de fotoquiz. Roland van Loon schreef er het volgende over:

Het is zo'n beetje hetzelfde als met het oriënteren in het bos, als je het gevoel hebt dat het niet helemaal klopt dan ga je het in je hoofd kloppend maken, totdat je uiteindelijk op de plek uitkomt daar waar jij verwacht dat de post zal staan, maar daar staat geen post.

Desondanks stuurde hij een (juiste) oplossing in die mij noodzaakte de door mij voorgeprogrammeerde oplossing te herzien. Dank zij de data (12:11 en 12:18) op de camera kon ik de foto's van de posten 6 en 10 in de juiste volgorde plaatsen.

Op een door mij gevraagde suggestie om mensen te kunnen bereiken om ze kennis te laten maken met de oriëntatieloopsport antwoordde hij *"In Vlaanderen hebben we afgelopen jaar wat dingen geprobeerd, veel mensen bereiken is d.m.v. een grote promotiecampagne gelukt, maar om ze daadwerkelijk het bos in te krijgen is veel lastiger. De oplossing hiervoor hebben we bij onze zuiderburen ook nog niet gevonden.*

Heel erg 2023, de Sylvester 5 daagse.

Wat hadden we daar een zin in, in die Sylvester 5 daagse. Voor mij persoonlijk een reddingsboei om te ontkomen aan huiselijk geweld in de familiesfeer, ook wel kerstcircus genoemd. Wel een boom, geen boom, alternatieve boom, met kluit, zonder kluit, kunst of echt, terwijl er ook nog zoiets als een klimaatcrisis was waar ik me mee bezig diende te houden. Het liep weer eens anders dan gepland. Sinds Sinterklaas viel er niet meer te ontkomen aan de stortvloed kerstdeuntjes. Ik raad ze ondervragers als efficiënt martelwerktuig aan. Als zodanig opgezadeld met een verlaagde weerstand traden de bij de tandchirurg opgelopen ziektekiemen bij de andere helft van de redactie ook mijn lijf binnen waardoor een aaneengesloten reeks dagen in misère werd doorgebracht. We schoven het noodlot vooruit maar uiteindelijk werd de accommodatie in Oudenaarde geannuleerd en op een van de weinige dagen in het jaar dat alcoholgebruik bij ons legitiem kan worden verantwoord bleef de fles onder de kurk want dat stond als aanbeveling op de bijsluiters van het antibioticum. Allemaal heel lang geleden nu, maar ik herinner het me nog heel goed, wat op mijn leeftijd mooi meegenomen is. Livelox bracht de Sylvester toch een beetje in de buurt. De cijfertjes op de uitdraai krijgen nu meer betekenis wanneer je ze afzet tegen niet alleen de cijfertjes van jouw tegenstanders maar ook de routekeuzes kunt vergelijken. A small step for mankind but a huge leap for orienteers!

We moeten wel allemaal aan de bak: GPS horloge kopen, bijscholing op de computer en studeren. Voor jongeren zacht stukje cake, en uiteraard de toekomst. Het tijdperk van Jacob Haklander is verleden tijd. Maar zoals gezegd "Waar zouden we zijn zonder zijn trein?"

In de herstelfase was er tijd genoeg om, met wat plak en knipwerk, de pdf's van de ArgusPOSTen die in 2022 en 2023 zijn verschenen in fotoboeken om te zetten. Bij de HEMA dachten ze met nieuwe software voor haar fotoboeken even een rush aan bestellingen te genereren.

"Voor 15 januari bestellen want anders....." Vooralsnog lijkt de nieuwe software mij geen verbetering.

Dansen op de vulkaan, oftewel fair play en de noodzaak ervan.

Met onze sport balanceren we wat toestemming betreft op een dun draadje.
Wij zijn voor de terreinen altijd afhankelijk van anderen (terreinbeheerders / eigenaren).

Dit stuk is geschreven naar aanleiding van het feit dat we bij Zypendaal plotseling niet meer van de paden af mochten. In 2014 heb ik een gesprek gehad over toestemming met de toenmalige terreinbeheerder en het hoofd van die afdeling. Daar is afgesproken wat wel en wat niet kan. Dat is drie keer goed gegaan. We lopen meestal een keer per twee jaar in een gebied gedurende een paar uur met zelden meer dan honderd deelnemers. Dit kan toch nauwelijks voor overlast zorgen. Helaas blijkt dat afspraken in her verleden voor nieuwe beheerders niet bestaan of worden genegeerd ook al heb je niets fout gedaan.

Ik snap best wel dat, als er ergens iets veranderd is, nieuwe aanplant of er is bijvoorbeeld een dassenburcht gekomen, dat er dan aanpassingen moeten plaatsvinden.

Maar dat is nu ook weer het mooie van onze sport. We kunnen de routes daar keurig omheen leggen, ook al wordt het er daar soms iets minder spannend door, maar dat nemen we op de koop toe.

Het meest frustrerende is echter als wij door fouten van onze kant een terreinverbod krijgen. Vijf zaken spelen een rol bij het goed verlopen van een wedstrijd:

1. Dat begint met de toestemming. Daar moeten al duidelijke afspraken worden gemaakt. Standaard tegenwoordig is niet lopen in het broedseizoen, maar ook andere beperkingen zoals verboden gebieden en bijvoorbeeld niet op zondag vanwege de recreatiedruk en dergelijke.
2. Dan komt de kaarttekenaar. Ook die moet tijdens het tekenen inschatten wat je wel en niet als verboden gebied intekent, bijvoorbeeld een dassenburcht die niet door de terreinopzichter is genoemd, of plaatsen die voor de lopers risico kunnen opleveren, bijv. losliggend prikkeldraad. De baanlegger (zie volgende punt 3) baseert zijn routes op hetgeen hij op de kaart ziet.
3. De baanlegger heeft ook hier zijn eigen verantwoordelijkheid. Ten eerste moet hij zich houden aan de verboden gebieden op de kaart, rekening houden met (latere)beperkingen door de beheerder. Vaak wil de beheerder de routes zien en het kan zijn dat er posten verplaatst moeten worden. Niet leuk maar wel noodzakelijk om je daaraan te houden. Heel belangrijk is ook dat de baanlegger de banen zo legt dat de loper bij het bepalen van zijn route keuze niet in de verleiding kan komen door verboden gebieden te gaan. En als een baan loopt door of pal langs een verboden gebiedje, bijvoorbeeld de eerder genoemde dassenburcht (omdat dat een beschermd diersoort is), dan moet er een post verplaatst worden. Zeker als een verboden gebied niet in het terrein is afgezet , mag van een loper niet verwacht worden dat hij dat altijd in de gaten heeft. Als zoiets geconstateerd wordt of gemeld wordt, ben je als club waarschijnlijk de toestemming kwijt. Want je bent onbetrouwbaar voor de terrein eigenaar.

Een voorbeeld van een paar jaar geleden aan de Oostzee in Noord Duitsland . Daar was een baan zo gelegd (in een stads OL) dat het dwars door een bloembed korter was. Je raadt het al: een paar lopers gingen er dus doorheen. Enorme rel, politie erbij. Resultaat: geen stads OL meer, maar ook niet meer in het bos. Afgelopen het jaarlijkse OL feestje.

4. De loper: De verboden gebieden zijn niets voor niets verboden: een onpasseerbaar hek mag je niet over. Privé gebied staat niet voor niets als privé gebied. Als je op de paden moet blijven dan moet je op de paden blijven.
Daar zijn twee redenen voor:
 - 1 Zulke lopers kunnen de toestemming in gevaar brengen.
 - 2 Het is gewoon erg onsportief om op deze manier een snellere tijd te willen lopen.

Degenen die dit doen hebben waarschijnlijk de mentaliteit: zolang ik niet terug gefloten wordt, ga ik mijn gang. Als dat zo is, laten ze dan een sport gaan doen waar een scheidsrechter fysiek aanwezig is en die zulke lieden dan van een rode kaart voorziet.

5. En als laatste punt: De grote onbekende die gaat melden als mensen dwars door het bos lopen en al helemaal door een verboden gebied, waardoor soms een terrein opzichter actie onderneemt.

Tot slot: In de NOLB reglementen staat bij mijn weten niets over de bestraffing van deze overtreders. Men komt niet verder dan een beroep op fair play. De mogelijkheid van een officiële waarschuwing dan wel schorsing zou een welkome aanvulling kunnen zijn.

Dan nog een afsluitende vraag: hoe moet je die lopers aanpakken, die deze overtredingen begaan en geen lid zijn van de NOLB?

Dirk Zwikker

Kampioenschappen voor studenten en scholieren in Delft

Op 6 en 7 april 2024 staan er oranje-witte postzakken tussen het Delfts Blauw. Dan worden er in Delft twee oriëntatielopen georganiseerd met kampioenschappen voor studenten en scholieren. De inschrijving voor beide wedstrijden is geopend.

Nederlands Studenten Kampioenschap

Op zaterdag 6 april is er om 15:30 uur een wedstrijd op de campus van de Technische Universiteit Delft. Als onderdeel hiervan vindt het jaarlijkse Nederlands Studenten Kampioenschap Oriëntatielopen plaats. De organisatie is in handen van de Delftse Studenten Atletiekvereniging Dodeka en Oriënteringsloopvereniging Argus. De Nederlandse Oriëntatieloop Bond, Studentensport Nederland en X-TU Delft ondersteunen dit initiatief.

Je mag meedoen aan het NSK als voltijds studeert aan een Nederlands HBO of Universiteit, of dat afgelopen jaar deed. Bovendien moet je tussen de 16 en 30 jaar oud zijn. De nummers 1, 2 en 3 per categorie ontvangen een medaille. Er zijn twee categorieën:

- Studenten, vrouwen (5 km)
- Studenten, mannen (6 km)

Open Delfts Scholieren Kampioenschap

Op zondag 7 april is er 10:30 uur weer een wedstrijd in Delft, maar dan in de binnenstad. Als onderdeel van deze wedstrijd zal een kampioenschap voor middelbare scholieren worden georganiseerd. Iedereen die (ergens ter wereld) op een middelbare school zit, mag meedoen. De nummers 1, 2 en 3 per categorie ontvangen een prijs. Er zijn twee categorieën:

- Scholieren, meisjes (4 km)
- Scholieren, jongens (4 km)

De genoemde afstanden zijn de kortst mogelijke routes: de werkelijke loopafstand is afhankelijk van de routekeuze en kan wat langer zijn. Niet-studenten en niet-scholieren kunnen ook aan deze wedstrijden meedoen en kunnen zich inschrijven voor diverse afstanden in de open categorie.

Inschrijven kan via www.orienteeringonline.net

foto's en tekst :Werner Halter

Zijpendaal / Sonsbeek 28 januari, Argus, Dirk Zwikker

Na drie keer een loop georganiseerd te hebben op de kaart Zypendaal (wat eigenlijk Zypendaal en de Gulden Bodem was), hadden we bedacht er dit keer Zypendaal/Sonsbeek van te maken als een nieuw deel van de kaart. De toestemming was vorige jaren geen probleem, nu wel: we moesten op de paden blijven, nog wel op de reguliere paden, olifantenpaadjes mochten we niet gebruiken. Dat was weer goed balen. We hebben er zelfs nog aan gedacht om het maar af te blazen, maar uiteindelijk besloten om het toch maar door te laten gaan. Om er toch nog iets van te maken, hebben we ervoor gekozen te beginnen met een paar posten in de wijk en de hoogtemeters zoveel mogelijk te benutten. Maar ook om de deelnemers de schoonheid van park Sonsbeek te laten zien.

Dus hebben we de posten boven op de heuvels geplaatst (bij de uitkijktoren, op de ijskelder) en geprobeerd de posten zo te plaatsen dat er toch goed opgelet moest worden. Uiteindelijk is dat aardig gelukt. Een aantal lopers kwam aardig uitgeleefd over de finish en anderen hadden ook nog fouten gemaakt.

Met het mooie weer en een goede accommodatie was het geslaagde dag.

Bijgevoegd de 5 km route. Kijk zelf een hoe je van 15 naar 16 zou zijn gelopen.

zypendaal 2024			
Course 2	4,9 km		
1 63	↘	<	
2 33	↘	△	
3 34	↘	<	
4 64	■	└┘	
5 35	↘	<	
6 36	↑↓	U	
7 38	■		○
8 39	↑↓	U	
9 45	▨		└┘
10 40	○		
11 44	↘	<	
12 41	▽		○
13 37	○		└┘
14 46	▨		└┘
15 48	○		
16 54	▨		○

17 50	⊗				
18 59	⊗				
		○	190 m	○	

Jacob Haklander wisseltrofee en het verhaal erachter.

Onlangs is de naamgever van deze trofee overleden, hetgeen de aanleiding is voor een terugblik.

Jacob heeft zijn hele leven in Harderwijk gewoond en was daar in eerste instantie de drijvende kracht bij de plaatselijke atletiekclub. Toen hij kennis maakte met de OL sport (via defensie) werd dat zijn tweede project.

Ik kwam met Jacob in aanraking nog voordat de NOLB was opgericht, in 1979/80.

Door een atletiekmaatje geweest op de OL sport heb ik voor het eerst in Harderwijk gelopen op de kaart Beekhuizerzand. Jacob organiseerde daar in de wintermaanden één keer per maand een oriënteringsloop op die kaart (toen nog militair oefenterrein).

De kaarten waren vaak nog redelijk primitief, sommige net in kleur, andere nog zwart wit. En bij gebrek aan een kaarttekenprogramma (nu Ocad) was het een heel gedoe om met behulp van kleurpotloden of gekleurde stukjes papier een kaart te tekenen.

Zelfs de afstanden moesten op de kaart met een liniaal worden opgemeten. Jacob deed dat allemaal.

Af en toe had hij wel eens last van zijn gedrevenheid.

Een voorbeeld:

Tijdens een oriënteringswedstrijd lang geleden in Harderwijk op een kaart die Jacob zelf had getekend, was hij nu ook een van de deelnemers. Een poosje nadat hij was gestart komt Jacob het bos uitrennen. “er is een post weg”- “er is een post weg!” Praktisch en probleemoplossend als hij was, moest dat onmiddellijk opgelost worden en rennend ging Jacob met een reserve post het bos weer in.

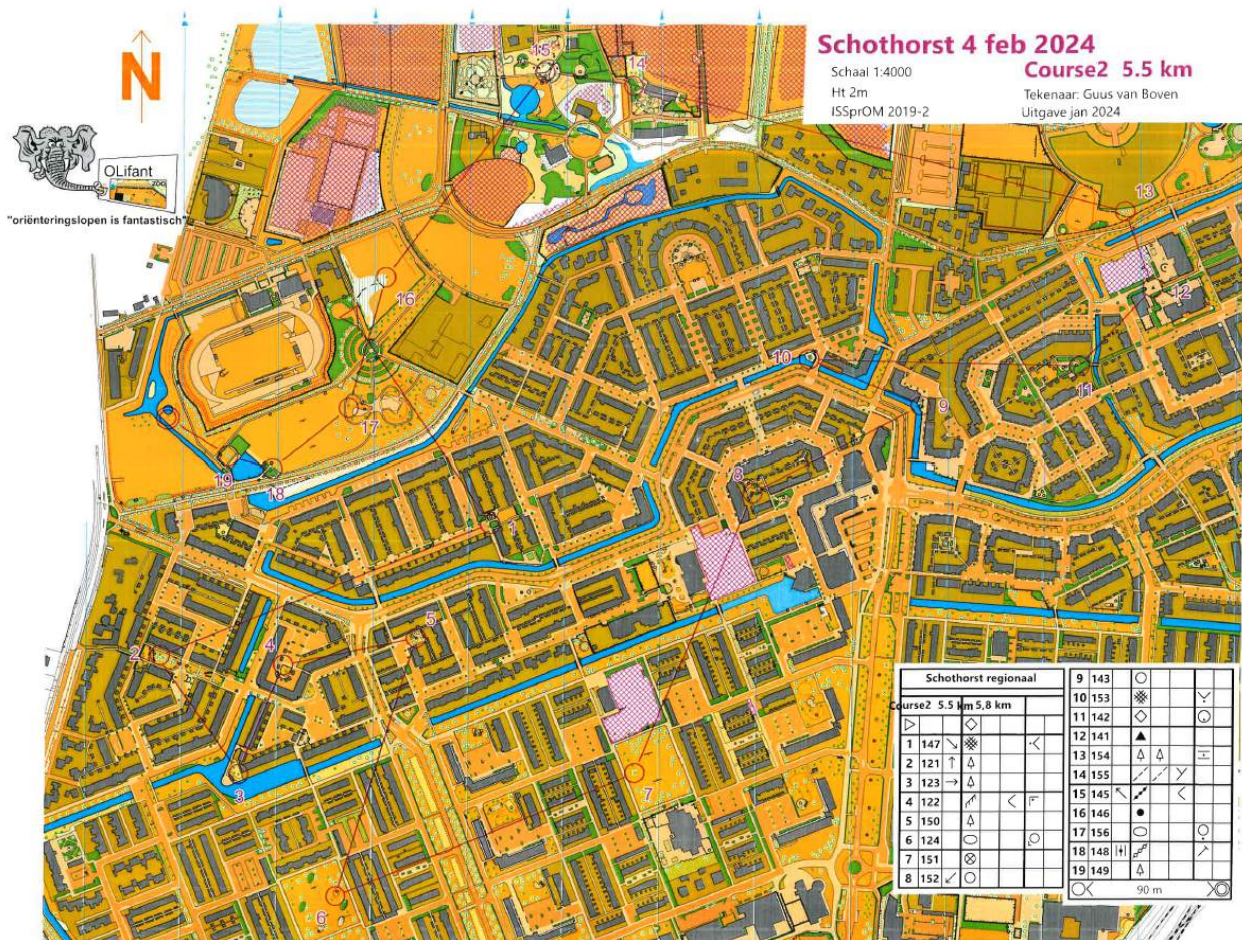
Na een poosje kwam hij wandelend terug met de post in zijn hand. Met alle verwonderde blikken op hem gericht moest hij wel wat zeggen. Toen kwam het verhaal er uit: de post stond er wel, alleen was ik in het verkeerde bosperceel.

Toen Jacob een beloning kreeg voor zijn vele werk (de kaart van Beekhuizerzand in een standaard), besloot hij dat dat dan maar een wissel prijs moest worden, jaarlijks uit te reiken aan iemand die zich dat jaar verdienstelijk had gemaakt voor de OL sport. Vele jaren koos hij uit en reikte hij de prijs uit. Maar op een gegeven moment heeft hij dat overgedragen aan het bestuur van de NOLB. De Jacob Haklander Wissel Trofee wordt nu niet meer elk jaar uitgereikt om te voorkomen dat hij in zo'n kleine bond devalueert. Als blijk van erkenning kreeg de atletiekbaan van Athlos in Harderwijk vorig jaar al de naam van Jacob. (zie voor het resultaat de laatste ArgusPOST van 2023, red.)

Dirk Zwikker

Amersfoort Schothorst 4 februari /Olifant, Martin van der Korf

Na een lange winterstop eindelijk weer een oriëntatieloop voor mij op de agenda door de buitenwijk van Amersfoort en aansluitend een workshop baanleggen, dus een dagvullend programma. Dit keer gekozen voor de midden afstand 5 ½ km, lekker veel tempo.

Herman vertrok vandaag als eerste en met een minuut achterstand mocht het startvak verlaten, gelijk met onze nationale topper Eef. En wat doe je dan, lekker fanatiek beginnen, goed het tempo erin. Ook al loopt ze een andere route, maar toch...

Dit tempo kon ik vandaag lekker doortrekken dus wie begin ik het vizier te krijgen bij post 6: Herman! Ja, dan blijf je, tegen beter weten in het tempo hooghouden. Helaas heeft Herman door dat ik vlak achter hem loop met als gevolg dat we allebei niet willen verzaken.

Naar post 7 en 8 blijft de afstand nagenoeg gelijk. Naar post 9 gaat Herman via de rechter brug en ik links over de brug, geen verschil. Afstand blijft nog steeds 40/50 meter. Naar 10 gelijk op.

En dan naar 11, ik ga via het steegje, kom op de straat op en Herman is nog maar 10 meter voor me, maar hij loopt rechtdoor en ik ga links af: te vroeg! Niet het pleintje op, maar de straat in.

Stom, want achteraf was dit het moment dat Herman zijn tempo wilde verlagen en ik hem kom inhalen. Dus extra meters voor mij en het eerste deukje in mijn zelfvertrouwen. Dus weer op achterstand.

Post 13 en de lange baan naar 14 en wie zie je dan de hele tijd voor je Herman.

Toch weer een tandje erbij en dan wordt je moe en gaat het denken ook niet meer zo snel. Gevolg van 14 naar 15 een stukje omgelopen, het is niet veel maar géén Herman meer voor me

Ja en dan ben je bijna en krijg je post 16, mooi bij een boom met laag groei er omheen en een paadje. Op naar 17, maar dan niet voor het paadje kiezen. Is toch echt de kortste route, gewoon omlopen via de paden. Eindresultaat dat ik er toch een minuut langer over heb gedaan dan Herman, maar we hebben elkaar onbewust mooi gestimuleerd.

Als ik naar al mijn splittijden kijk heb ik prima gelopen op deze 3 fouten na, die mij 300 extra meters opleverde. Kortom, zeer tevreden over de loop en gemotiveerd om de volgende keer voor Herman te eindigen 😊

En toen moest de middag nog beginnen, **workshop baanleggen**.

Rond de 30 ervaren en minder ervaren baanleggers hebben o.l.v. Simon en Eef ruim 2 uur gewerkt om hun skills te verhogen. Veel kaarten gezien met interessante legs, maar ook de barrière ontdekt. Met een barrière kan je de routekeuzes flink beïnvloeden en de leg-keuze moeilijker maken. Wees dus niet verbaasd als je in de komende tijd een barrière tegenkomt op de kaart.

De barrière in de straat/stad kan bestaan uit een dranghek, maar mag ook een tape op de grond zijn. Enig nadeel voor de organisatie is dat hier wel een controleur bij moet staan.

Hierna zelf in groepjes aan de slag om een sprint te leggen en te presenteren. Mooi om te zien dat alle groepen andere posten, barrière-, start- en finish locaties hadden bedacht, maar je wel interessante omlopen kreeg.

Tenslotte is een deel van de groep nog naar het centrum van Amersfoort geweest om te oefenen met materiaal van Simon, maar dat ga ik later nog een keer doen. Eerst maar eens terug naar Losser en plannen bedenken voor de volgende oriëntatietoer.

afscheid van de bestuurstafel

In de laatste ArgusPOST van 2023 kon men nog genieten van de rubriek waarin het Argusbestuur zijn zegje kon doen. Dat gaat veranderen. Niet dat het bestuur stopt met zegjes doen, maar wel de plaats waar. We hadden zelf al aangegeven dat we de POST niet meer vanuit de burelen van de redactie wilden versturen, waarop het bestuur besloot haar verhaal in de mail te zetten waarin ook de ArgusPOST als bijlage is bijgesloten. Een mogelijkheid tot synchronisatie en optimale actualiteit.

Nieuwe leden: De redactie smacht naar uw beweegreden om toe te treden tot onze club/sport. **Schrijf ons!**

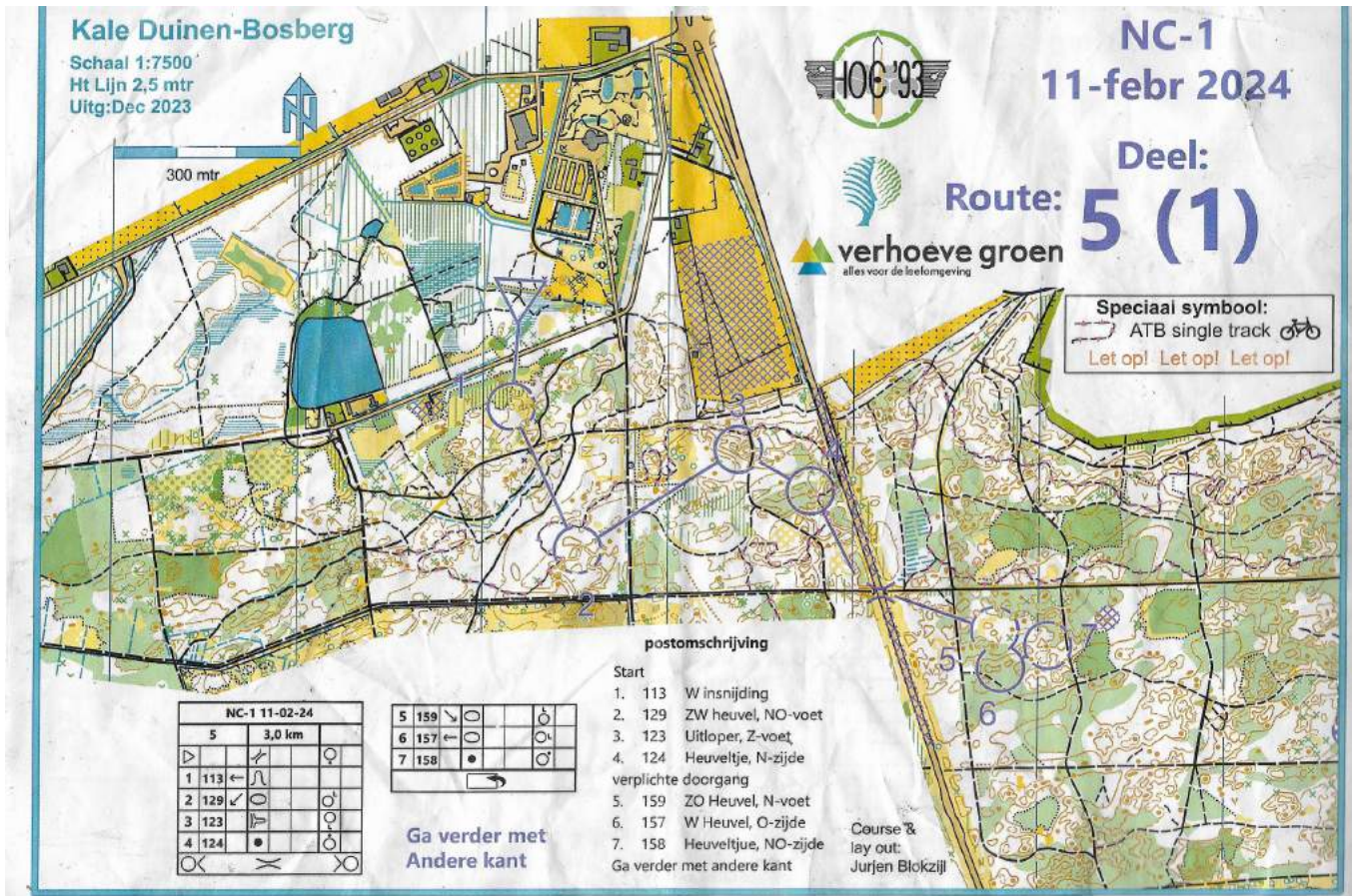
De vergadertafel van de atletencommissie.

Als &Co-lezer De ArgusPOST blijven ontvangen?

Stel dat je behoorde tot het '&Co' deel van de ArgusPOST ontvangers en dat je dat wilt blijven, dan hebben we nieuws voor jou. De redactie zal jullie de 'kale ArgusPOST' (lees: zonder bestuursintro) blijven sturen. Wanneer je bij nader inzien de ArgusPOST niet meer wilt ontvangen laat dit dan weten, dan verwijderen we het betreffende e-mail adres. Uiteraard liggen er een aantal privacyaddertjes zich in de zon op te warmen. Zoals het onbekende standpunt van het Argusbestuur om ook niet leden te voorzien van de ArgusPOST, of de ArgusPOST op het internet te kunnen lezen op www.witschaap.nl. Het zou de vraag waarom de ArgusPOST nooit op de Argussite werd geplaatst kunnen verklaren. Mogelijk een goed moment om daar bij stil te staan. Het staat je ongetwijfeld niet vrij om een mail met een disclaimer door te sturen, maar tot het zo ver is.....

1e NC Kale Duinen/Bosberg, 11/2, HOC'93

Naar het schijnt keren misdadigers nogal eens terug naar het plaats delict. Ook niet misdadigers hebben er een handje van om terug te keren naar eerder bezochte lokaties. Zo ook Olopers, die immers aangewezen zijn op bestaande kaarten. Toen het tijd werd om in te schrijven voor de 1e wedstrijd van de Nationale competitie, u weet wel die competitie waarin niet wordt vals gespeeld en vrije starttijden gelden, anders dan bij de Nationale Kampioenschappen, lazen we bij de wedstrijd informatie dat we niet dezelfde afstand zouden lopen. Katinka, dit jaar overgeplaatst naar D65 mocht 4,5 km lopen terwijl ik eindelijk moe mocht worden over een afstand van 3 km. Als zodanig schreef Katinka zich in voor de 3 km BM. Op de NOLB site (waarom ASOM?) werd over het hoofd gezien dat voor de Normaalverbruiker, na veel hoor en wederhoor, er wat was aangepast m.b.t. de te lopen afstanden waardoor er sprake was van tegenstrijdige belangen met de regels van HOC93. Reeds verwerkt in het nieuwe wedstrijdreglement, te vinden in de krochten van de NOLB Website. Klik, klik, scroll. Gevonden. Even een dansmove gemaakt! De wedstrijdcommissie bleek bij navraag het verschil al te hebben aangekaart bij HOC'93. Het BM kon dus worden verwijderd. Ondertussen dat ik dit zit te schrijven bedenk ik een nieuw gezelligheidsmoment: De uitreiking van de 'Doorn in het oog'. Zie ook het Arguslogo! Uit de nominaties mag het NOLB bestuur een keuze maken met dien verstande dat de 'doorn' vóór de volgende uitreiking verwijderd moet zijn. Na de wedstrijd op de Bosberg nomineerde ik alvast de ATB paadjes. Niet zozeer dat ze er zijn en we ze maar te delen hebben met mensen die de voorkeur geven aan een andere manier van vrije tijdbesteding maar dat we via minimaal zichtbare rode pijltjes te maken hebben met paadjes die we niet mogen volgen maar wel overgestoken mogen worden. Ik zocht naar de definitie van een pad en vroeg me af of 'naast het¹⁵ pad' ook nog bij het pad behoorde. De interpretatie die lopers er aan gaven bleek ook nogal uiteenlopend. Een uitdaging dus voor baanleggers om ATB arme routes te plannen.

Een beroep doen op de zelfdiscipline van sporters getuigt in hoge mate van naïviteit. (sorry, Dirk) Neem bijvoorbeeld het redactieteam, eerder in de week al afgereisd naar Oude Willem om maar goed geacclimatiseerd te zijn op de dag des oordeels. Droge voeten konden we wel vergeten, zo leek het toen we tussen Diever en Appelscha tussen de sneeuwvlokken door over een dijk leken te rijden. Links en rechts het bewijs dat het met de droogte wel weer goedgekomen was. Ergens vlak voor post 3 al ingehaald en dan wordt bij mij de muziek wel uitgezet en wordt het een ander spelletje, met als gevolg het bizarre lijnenspel op Splitbrowser. Zo leverde 11 en 13 veel tijdverlies op als gevolg van onenigheid in de familie en aansluitend beraad. Beter twee keer in de fout dan één keer is dan ook een gezegde, gestaafd door statistisch bewijs, waarvoor je in het handboekje 'Oriëntatielopen doe je zo' al in het voorwoord gewaarschuwd wordt. Om het feest compleet te maken besloot Katinka maar direct van 14 naar de finishpost te lopen om alsnog een aan BM gelijkwaardig resultaat te behalen. Thuis keken we nog even naar Livelox. Als VAR niet in te zetten om te checken of de ATB regel werd overtreden aangezien die GPS niet zo nauwkeurig werkt. Doellijn technologie was hier dan ook beter op zijn plaats geweest. Op het pad, op de rand, er net naast of er parallel aan..... In ieder geval waren we de organisatie dankbaar voor de toegepaste kaartwissel. Op Livelox leek de wedstrijd op een ballenbad, desnoods goed te gebruiken als Bingokaart Op zich al een puzzel om de volgende post te bepalen! Dat de horeca ter plaatse door zijn ondernemer plotseling in de steek was gelaten wisten we al. Snel dus naar de warme douche om de hoek.

Kale Duinen-Bosberg
 Schaal 1:7500
 Ht Lijn 2,5 mtr
 Uitg: Dec 2023

300 mtr

HOE '93

NC-1
11-febr 2024

Deel:
Route: 5 (2)

verhoeve groen
 alles voor de leefomgeving

Speciaal symbool:
 ATB single track
 Let op! Let op! Let op!

8	137	→	∩							
9	131		∇							
10	132	✓	●							
11	128		△							
12	107		○	●						
13	114	↑	∇		2x1					
14	112	✓	●							
15	200		○							

Start Heuveltje, NO-zijde
 8. 137 O Insnijding
 9. 131 Kuil
 10. 132 ZW Heuveltje, N-zijde
 Verplichte doorgang
 11. 128 Markante boom, Z-zijde
 12. 107 tussen heuvel en heuveltje
 13. 114 N Kuil, 2x1m
 14. 112 ZW heuveltje, NO-zijde
 15. 200 heuvel, O-voet
 Volg tape 60 m tot finish

Course & lay out:
 Jurjen Blokzijl

Volgende ArgusPOST: ongeveer 1 mei.

MONICA

& MATTIE

Wanneer de pralwagens weer op weg zijn naar de papierversnipperaars en de dansmariekes in Oeteldonk weer hun kostuums hebben verruild voor geel/zwarte pakjes wordt het weer tijd om aan oriënteren te denken. Denk nu niet dat de slapeloze nachten tijdens het carnaval niets opleveren. Monica Roeling ziet ze als een heuse training voor deelname aan Kamp Waes/Koningsbrugge. Doorleefde nachten aankunnen is een eerste stap, komt er een kaart aan te pas dan wordt het lastiger. In Vlaanderen snappen ze dat ze er hun voordeel mee kunnen doen. En wij Ollanders? Wij schaatsen voort. Hoewel de boeren in België dachten de ontwikkeling van onze sport te moeten saboteren door de Vlaamse opper trainer P.B. (In het Lake district ook geen onbekende initialen) te verhinderen de grens te passeren wist deze dank zijn geografische kennis en de verhalen van de niet minder fameuze botersmokkelaar W. via allerlei kruipdoor-sluipdoor weggetjes alsnog zijn discipelen te bereiken. Gelukkig ging het regenen die dag, dus de boeren naar huis en Peter kon zonder omwegen terug naar Belgenland. Monica stak er het nodige op, en niet in het minst inspiratie voor haar zeer gewaardeerde bijdrage aan de ArgusPOST.

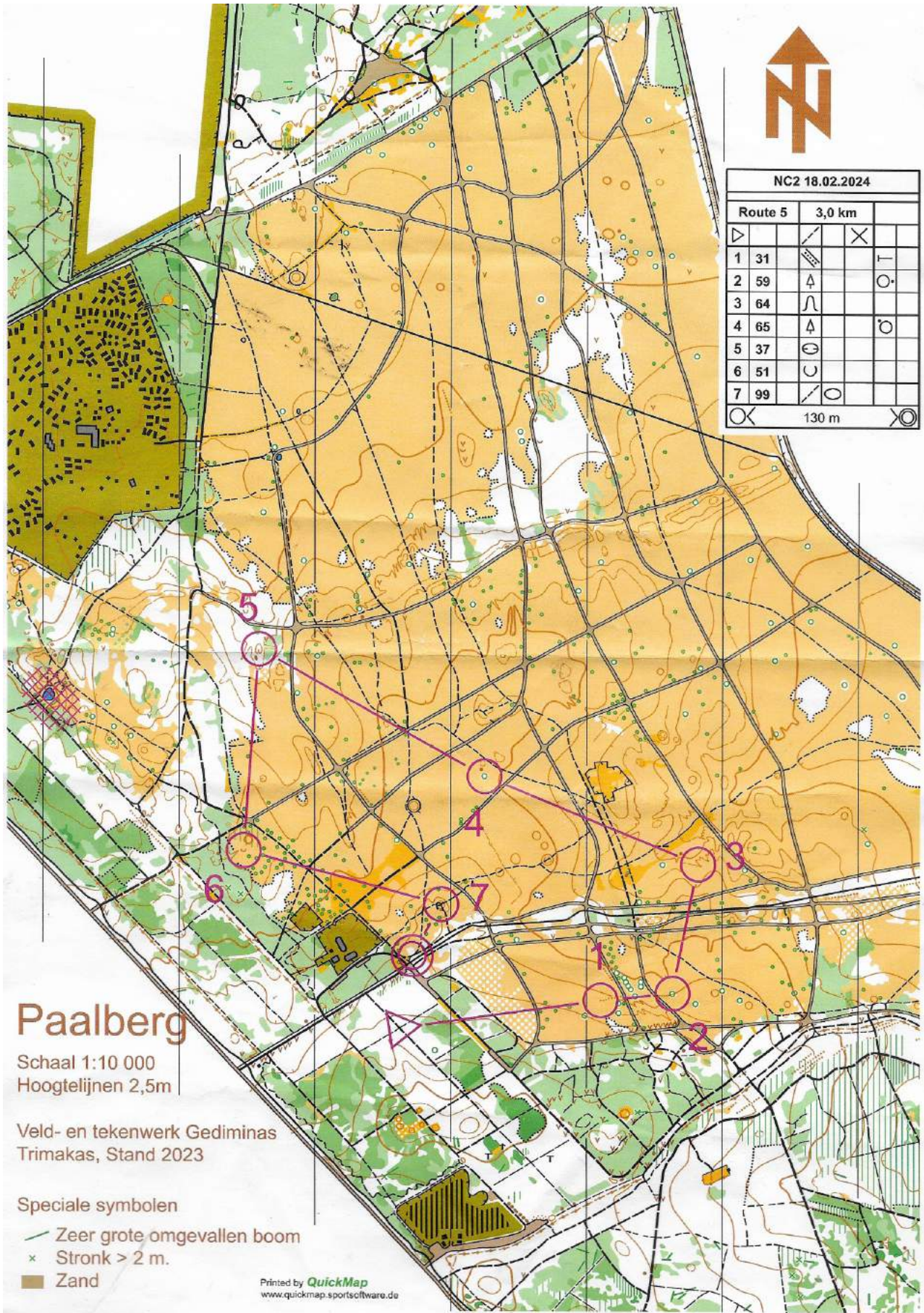
Niet zo lang geleden was er een Zweedse schaatser - Nils Göran van der Poel - die de hele Nederlandse elite-schaatsers aan flarden reed. Hij kwam uit het niets, hij tartte alle trainingsschema's en toen hij eenmaal alle records had gebroken en titels had behaald, verdween hij van de ijsbaan. Gevraagd naar wat hij zoal deed om onze jongens het snot voor de ogen te schaatsen, was zijn antwoord: ik doe van alles maar vooral aan oriëntatielopen (vrij vertaald). Ook Ragne Wiklund, een Noorse topschaatster die onze meiden van de baan reed, zweert bij oriëntatielopen. Wiklund zegt van zichzelf dat ze een vrouw is van ongebaande paden, ze geniet van de onvoorspelbaarheid, van 'het vooral niet weten waar ze uitkomt'. "In oriëntatielopen kan ik makkelijker diepgaan dan op de racefiets". Hun beider overwegingen werden breed uitgemeten in de Nederlandse pers. Je zou dan denken: dat moet toch een geweldige reclame zijn voor onze sport? Ik geloof niet dat dit bij ons tot een toename aan oriëntatielopers heeft geleid.

Maar: er is hoop! Op de Belgische tv is al vele jaren het super populaire programma Kamp Waes te zien: gewone burgers ontdekken – uiteraard samen met de populaire Tom Waes – de strafste eenheid van het Belgische leger. Ze doorlopen loodzware opleidingsproeven van de Special Forces . in verschillende disciplines. En wat blijkt? Oriëntatielopen vormt een serieus struikelblok voor de deelnemers! 50 km in 24 uur, louter op kaartleestechnieken overbruggen. Favorieten gaan 'onderuit' omdat ze geen kaartleesskills hebben. Breed uitgemeten in de Belgische pers. Oriëntatie Vlaanderen speelde daar handig op in en bracht – landelijk – hun Oriëntering Sessies onder de aandacht van het publiek: leer kaartlezen tijdens onze oriëntatietrainingen.

Niet enkel deelnemers aan Kamp Waes hebben problemen met kaartlezen, het is inmiddels een wijd verbreid probleem. Hoe dat komt? We trainen onze interne GPS niet meer! We vertrouwen op apps, google maps, street map, etc. etc. Zonder die electronica vinden de mensen de weg niet meer en krijgt de ANWB paniekerige belletjes 'ik weet niet waar ik sta met mijn kapotte auto, sufferd, want mijn gps doet het ook niet meer'.

Inmiddels is een soortgelijk programma als Kamp Waes ook op de Nederlandse tv te zien. Uit de trailers blijkt niet of oriëntering ook onderdeel is, maar ik mag hopen van wel. En dat de deelnemers dan ook massaal onderuit gaan omdat ze niet kunnen kaartlezen. Misschien levert dat ons de broodnodige reclame? En komt er dan een landelijk opgezet trainingsprogramma?

2e NC Paalberg, 18/2, MINOR, Argus on top.

De Paalberg wekt associaties op met het spelletje boter kaas en eieren. Wie dat niet ziet heeft een fase in zijn/haar leven overgelagen, misschien wel twee. Sinds de wedstrijd op 18 februari is daar regen voor in de plaats gekomen. De laatste post stond op een grafheuvel en dat leek een vooropgezet plan om een fotograaf te plezieren. Als baanlegger zou ik in dat terrein toch een paar verlagingen gekozen hebben voor de verschillende routes om alsnog een beslissend foutje te kunnen creëren. Ik heb de andere routes niet gezien dus wie weet..... zo snel mogelijk na binnenkomst haalde ik mijn camera uit de auto en zo snel mogelijk na een roep uit de wildernis om er maar mee te stoppen verdween ik in de auto om in de buurt van Doorn een week in een vakantiehuisje te duiken. Tijd om stoom af te blazen voor de helft van de redactie en al fietsend inspiratie op te doen voor de, dit keer de later te verschijnen dan beloofd, ArgusPOST, door de andere helft. We hadden geluk. Het weer pakte maximaal gunstig uit en we constateerden dat de Utrechtse heuvelrug prima mogelijkheden biedt voor de Oriëntatieloopsport. We liepen ooit leuke potjes bij Maarn. Veel hoogteverschil. Misschien opgeheven vingertjes van het Utrechts landschap? Ik liep daar nooit onder de 4min/km, daar was de Paalberg dan wel weer goed voor. Argus was weer eens hofleverancier onder de deelnemers. Vandaar de subtitel Argus on top. Dat zouden we moeten doortrekken. Beloftevol voor de interclub komend najaar. De 7 posten waren natuurlijk wel een beetje schraal, en niet alleen schraal wat aantal betreft. Te zichtbaar van afstand veelal. Allemaal nog te doen mocht je als handicap een buggy mee willen nemen. Chapeau! Het dwarsstreepje bij de start werd gemist, voor het geval dat je tevoren de plek weet waar de kaartuitgifte zal plaats vinden. Een legitiem ontbreken wanneer je dat op de dag zelf vaststelt. Ik koos naar 1 een route die me bijna verleidde om nog een kop koffie te nemen en raakte vervolgens een beetje in de war door de schaal waarvan ik wel wist dat deze 1:10:000 was maar waarvan ik ook al tijden afgekickt was. Als gevolg van de aansluitende vakantieweek ontbrak op de geplande datum de desktopcomputer waarop de ArgusPOST wordt gemaakt waardoor enige vertraging in de actualiteit ontstaan is. Voor de volgende ArgusPOST die op 1 mei zal/zou verschijnen houden we wederom een slag om de arm. Ook de meivakantie zal geconsumeerd worden in een voor de ArgusPOST ongunstige periode. Mochten er Argusleden onderdeel zijn van het NOLB Interlandteam dan lees ik graag hun ervaring(en) in het volgende nummer. Misschien gek maar dáár lees ik graag wat over op de NOLB site. We kunnen best beter dan we tot nu toe deden. Met de huidige upgrade zijn we dat zelfs aan onze stand verplicht Een paar foto's op <http://foto.witschaap.nl/paalberg2024>

